

r 6.60. Vypočítejte vzorky autokorelační funkce impulsu z obrázku 6.14a) z vzorků impulsu pomocí algoritmu DFT.

p Řešení:

Signál má délku $N_1 = 5$. Jeho autokorelační funkce je sudá a má délku $2N-1 = 9$ (viz vzorec 6.108). Pro výpočet autokorelační funkce tedy musíme zvolit počet bodů $N \geq 9$ (viz 6.109). Zvolíme $N = 9$.

• Ukázka řešení MATLABem:

```
s=[5 5 5 5 5];           % definice impulsu; nulové vzorky se automaticky připojí
                          % následujícím příkazem FFT
xr=(abs(fft(s,9))).^2;   % výpočet koeficientů DFT autokorelační funkce podle
                          % (6.110)
r=real(ifft(xr))        % výpočet vzorků autokorelační funkce
r =
1.0e+002 *
1.2500 1.0000 0.7500 0.5000 0.2500 0.2500 0.5000 0.7500 1.0000
```

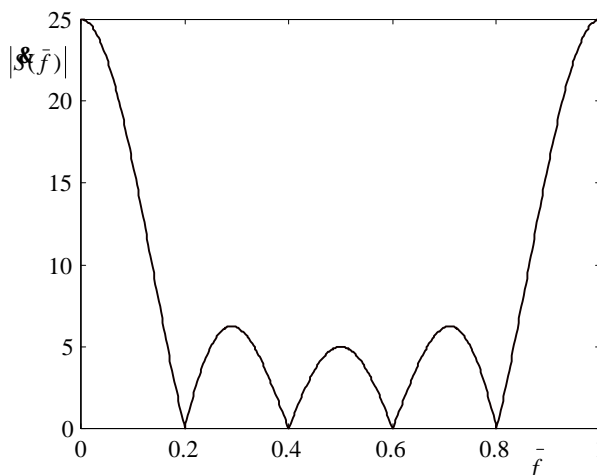
Výsledek musíme správně interpretovat - viz komentář k vzorci (6.110): Koeficienty po inverzní FFT se shodují se vzorky autokorelační funkce pouze do indexu 4, pak jsou ve skutečnosti nulové.

r 6.61. Z autokorelační funkce impulsu (obr. 6.14a) z př.6.59 určete jeho modulové spektrum.

p Řešení:

Kvadrát modulu spektrální hustoty signálu je DTFT jeho autokorelační funkce (viz vztah 6.87):

$$\begin{aligned} |\mathcal{S}(\bar{\omega})|^2 &= \sum_{m=-\infty}^{+\infty} R(m) e^{-j\bar{\omega}m} = 2 \sum_{m=0}^{+\infty} R(m) \cos \bar{\omega}m = 2 \sum_{m=0}^{+4} R(m) \cos \bar{\omega}m = \\ &= 125 + 200 \cos \bar{\omega} + 150 \cos 2\bar{\omega} + 100 \cos 3\bar{\omega} + 50 \cos \bar{\omega} \Rightarrow \\ |\mathcal{S}(\bar{\omega})| &= \sqrt{125 + 200 \cos \bar{\omega} + 150 \cos 2\bar{\omega} + 100 \cos 3\bar{\omega} + 50 \cos \bar{\omega}}. \end{aligned}$$



Obr.6.28. Modul spektrální funkce impulsu z obrázku 6.14a).

Srovnajte s výsledky př.6.44.

- Řešení můžeme provést plně numericky pomocí DFT (viz vzorec 6.110):

`r=[25 50 75 100 125 100 75 50 25];` % zadání vzorků autokorelační funkce

`s=sqrt(abs(fft(r,1000)));` % výpočet 1000 bodů spektrální funkce jako druhé odmocniny z koeficientů 1000-bodové DFT autokorelační funkce

`plot(s)`

Vykreslí se obr.6.28 s tím, že vodorovná osa bude cejchována v indexech bodů FFT.

r 6.62. Určete vzájemnou korelační funkci $R_{12}(m)$ impulsů $s_1(k)$ a $s_2(k)$:

$$s_1(k) = \begin{cases} 1 & \text{pro } k \in \langle 0,5 \rangle \\ 0 & \text{pro } k \notin \langle 0,5 \rangle \end{cases}, s_2(k) = \begin{cases} 0,5^k & \text{pro } k \in \langle 0,3 \rangle \\ 0 & \text{pro } k \notin \langle 0,3 \rangle \end{cases}$$

p Řešení:

Délka signálu s_1 je $N_1 = 6$, délka signálu s_2 je $N_2 = 4$. Proto délka vzájemné korelační funkce $R_{12}(m)$ bude $N_1 + N_2 - 1 = 9$ a korelační funkce bude nulová vně intervalu (viz 6.102) $-5 \leq m \leq 3$.

Výpočet:

$$R_{12}(0) = 1.1 + 1.0,5 + 1.0,25 + 1.0,125 = 1,875,$$

$$R_{12}(1) = 1.0,5 + 1.0,25 + 1.0,125 = 0,875,$$

$$R_{12}(2) = 1.0,25 + 1.0,125 = 0,375,$$

$$R_{12}(3) = 1.0,125 = 0,125,$$

$$R_{12}(m \geq 4) = 0,$$

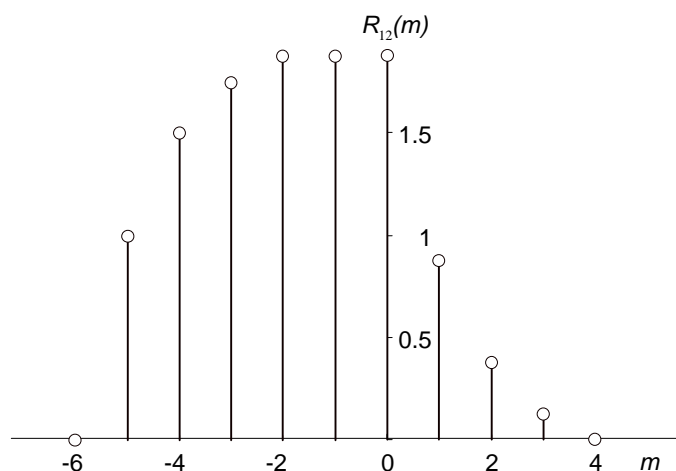
$$R_{12}(-1) = R_{12}(-2) = R_{12}(0) = 1,875,$$

$$R_{12}(-3) = 1.1 + 1.0,5 + 1.0,25 = 1,75,$$

$$R_{12}(-4) = 1.1 + 1.0,5 = 1,5,$$

$$R_{12}(-5) = 1.1 = 1,$$

$$R_{12}(m \leq -6) = 0.$$



Obr.6.29. Vzájemná korelační funkce signálů z příkladu 6.62.

- Vzájemnou korelační funkci lze určit i čistě numerickým způsobem pomocí DFT (viz vzorec 6.105 a komentář k němu):

```

s1=[1 1 1 1 1 1];s2=[1 0.5 0.25 0.125];           % definice signálů s1 a s2
xr12=conj(fft(s1,10)).*fft(s2,10);               % výpočet koeficientů DFT vzájemné korelační
                                                    funkce podle (6.105)
r12=real(ifft(xr12))                             % výpočet vzorků vzájemné korelační funkce
r12 =
Columns 1 through 7
    1.8750    0.8750    0.3750    0.1250    0.0000    1.0000    1.5000
Columns 8 through 10
    1.7500    1.8750    1.8750

```

Při výpočtu FFT jsme mohli zvolit libovolný počet bodů $N \geq 9$. Vybrali jsme $N = 10$. Po zpětné FFT obdržíme správně vzorky korelační funkce č. 0, 1, 2, 3 a 4. Vzorky pro $k < 0$ je třeba odečíst z druhé části výsledku s využitím toho, že IFFT poskytuje symetrické výstupy podle vztahu

$$r(-k) = r(N - k).$$

Proto

$$r(-1) = r(9) = 1,875, \quad r(-2) = r(8) = 1,875, \quad r(-3) = r(7) = 1,75, \quad r(-4) = r(6) = 1,5, \quad r(-5) = r(5) = 1.$$

r 6.63. Určete konvoluci impulsů $s_1(k)$ a $s_2(k)$ z př.6.62:

$$s_1(k) = \begin{cases} 1 & \text{pro } k \in \langle 0,5 \rangle \\ 0 & \text{pro } k \notin \langle 0,5 \rangle \end{cases}, \quad s_2(k) = \begin{cases} 0,5^k & \text{pro } k \in \langle 0,3 \rangle \\ 0 & \text{pro } k \notin \langle 0,3 \rangle \end{cases}.$$

p Řešení:

Délka signálu s_1 je $N_1 = 6$, délka signálu s_2 je $N_2 = 4$. Proto délka konvoluce $s_1(k) * s_2(k)$ bude $N_1 + N_2 - 1 = 9$ a konvoluce bude nulová vně intervalu (viz 6.96) $0 \leq k \leq 8$.

Výpočet konvoluce $s(k) = s_1(k) * s_2(k) = \sum_{m=-\infty}^{+\infty} s_1(m)s_2(k-m)$ pro $0 \leq k \leq 8$:

$$s(0) = \sum_{m=0}^5 s_1(m)s_2(-m) = 1.1 + 1.0 + 1.0 + 1.0 + 1.0 + 1.0 = 1,$$

$$s(1) = \sum_{m=0}^5 s_1(m)s_2(1-m) = 1.0,5 + 1.1 + 1.0 + 1.0 + 1.0 + 1.0 = 1,5,$$

$$s(2) = \sum_{m=0}^5 s_1(m)s_2(2-m) = 1.0,25 + 1.0,5 + 1.1 + 1.0 + 1.0 + 1.0 = 1,75,$$

$$s(3) = \sum_{m=0}^5 s_1(m)s_2(3-m) = 1.0,125 + 1.0,25 + 1.0,5 + 1.1 + 1.0 + 1.0 = 1,875,$$

$$s(4) = \sum_{m=0}^5 s_1(m)s_2(4-m) = 1.0 + 1.0,125 + 1.0,25 + 1.0,5 + 1.1 + 1.0 = 1,875,$$

$$s(5) = \sum_{m=0}^5 s_1(m)s_2(5-m) = 1.0 + 1.0 + 1.0,125 + 1.0,25 + 1.0,5 + 1.1 = 1,875,$$

$$s(6) = \sum_{m=0}^5 s_1(m)s_2(6-m) = 1.0 + 1.0 + 1.0 + 1.0,125 + 1.0,25 + 1.0,5 = 0,875,$$

$$s(7) = \sum_{m=0}^5 s_1(m)s_2(7-m) = 1.0 + 1.0 + 1.0 + 1.0 + 1.0,125 + 1.0,25 = 0,375,$$

$$s(8) = \sum_{m=0}^5 s_1(m)s_2(8-m) = 1.0 + 1.0 + 1.0 + 1.0 + 1.0 + 1.0,125 = 0,125.$$

Výpočet pomocí DFT - viz (6.98): Musíme zvolit N-bodovou DFT, kde $N \geq 9$. Zvolíme například $N = 10$:

• Ukázka řešení MATLABem:

```
s1=[1 1 1 1 1];s2=[1 0.5 0.25 0.125]; % definice signálů s1 a s2
xs=fft(s1,10).*fft(s2,10); % výpočet koeficientů 10 bodové DFT konvoluce podle
                             (6.98)
s=real(ifft(xs)) % výpočet 10 vzorků konvoluce
s =
Columns 1 through 7
 1.0000  1.5000  1.7500  1.8750  1.8750  1.8750  0.8750
Columns 8 through 10
 0.3750  0.1250  0.0000
```

r 6.64. Signál s_1 z př. 6.63

$$s_1(k) = \begin{cases} 1 & \text{pro } k \in \langle 0,5 \rangle \\ 0 & \text{pro } k \notin \langle 0,5 \rangle \end{cases}$$

prochází blokem diference a vytváří výstupní signál s_2 podle vzorce

$$s_2(k) = D[s_1(k)] = s_1(k) - s_1(k-1).$$

Určete vzorky výstupního signálu a srovnajte jednostranné spektrální hustoty energií signálů s_1 a s_2 .

p Řešení:

Výpočet vzorků výstupního signálu bloku diference:

k	-1	0	1	2	3	4	5	6	7
$s_1(k)$	0	1	1	1	1	1	1	0	0
$D[s_1(k)] = s_1(k) - s_1(k-1)$	0	1	0	0	0	0	0	-1	0

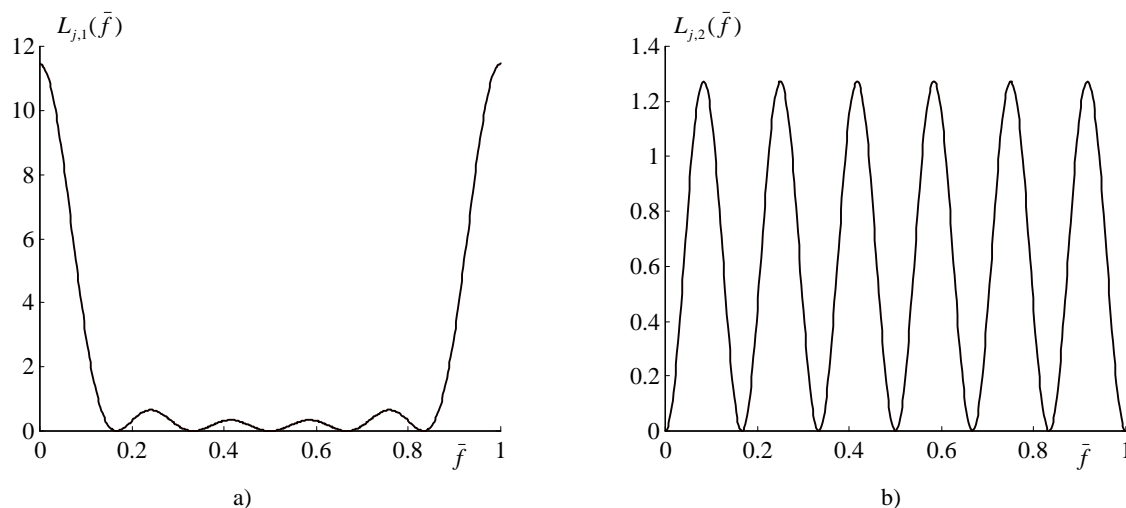
Výpočet spektrálních hustot energie:

$$\text{Signál } s_1: \mathfrak{F}_1(\bar{\omega}) = DTFT\{s_1(k)\} = \sum_{k=0}^5 e^{-jk\bar{\omega}} = \frac{1 - e^{-j6\bar{\omega}}}{1 - e^{-j\bar{\omega}}} = \frac{\sin 3\bar{\omega}}{\sin 0,5\bar{\omega}} e^{-j2,5\bar{\omega}} = 6 \frac{\text{sinc} 3\bar{\omega}}{\text{sinc} 0,5\bar{\omega}} e^{-j2,5\bar{\omega}},$$

$$L_{j,1}(\bar{\omega}) = \frac{1}{p} |\mathfrak{F}_1(\bar{\omega})|^2 = \frac{36}{p} \left(\frac{\text{sinc} 3\bar{\omega}}{\text{sinc} 0,5\bar{\omega}} \right)^2.$$

$$\text{Signál } s_2: \mathfrak{F}_2(\bar{\omega}) = DTFT\{s_2(k)\} = 1 - e^{-j6\bar{\omega}} = 2j \sin 3\bar{\omega} e^{-j3\bar{\omega}},$$

$$L_{j,2}(\bar{w}) = \frac{1}{p} \left| \mathfrak{S}_2(\bar{w}) \right|^2 = \frac{4}{p} \sin^2 3\bar{w}.$$



Obr.6.30 Jednostranná spektrální hustota energie signálu a) před, b) za blokem diference.

Z obrázků je zřejmé, že blok diference odstraní ze signálu nízkofrekvenční složky a zdůrazní ty složky na vyšších kmitočtech, které byly zastoupeny ve vstupním signálu. Z výsledků je možné ověřit platnost poučky (6.68) o spektrální funkci diference.

- Řešení pomocí MATLABu:


```
s1=[1 1 1 1 1 1];s2=[1 0 0 0 0 -1];
L1=(abs(fft(s1,1000))).^2/pi;
L2=(abs(fft(s2,1000))).^2/pi;
subplot(1,2,1);plot(L1)
subplot(1,2,2);plot(L2)
```

Obdržíme obrázek 6.30.

r 6.65. Vypočítejte z -obrazy následujících signálů. Stanovte oblast konvergence z -obrazů. Vypočítejte nulové body a póly.

$$s(k) =$$

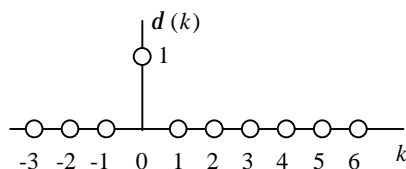
$$\text{a) } d(k), \text{ b) } 2d(k-3), \text{ c) } \underline{1}(k), \text{ d) } -3\underline{1}(k-1), \text{ e) } 0,5^k, \text{ f) } (-0,5)^k, \text{ g) } 2^k.$$

p Řešení:

$$Z\text{-obraz } S(z) = \sum_{k=0}^{\infty} s(k)z^{-k}.$$

$$\text{a) } S(z) = \sum_{k=0}^0 1 \cdot z^{-k} = 1.$$

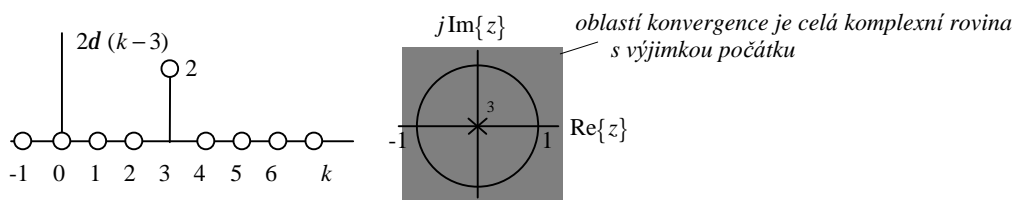
Suma konverguje pro všechna z . Oblastí konvergence je tedy celá komplexní rovina. O nulových bodech a pólech nemá smysl hovořit.



Obr.6.31. Jednotkový impuls.

$$b) S(z) = 2 \sum_{k=0}^{\infty} d(k-3)z^{-k} = 2z^{-3} = \frac{2}{z^3}.$$

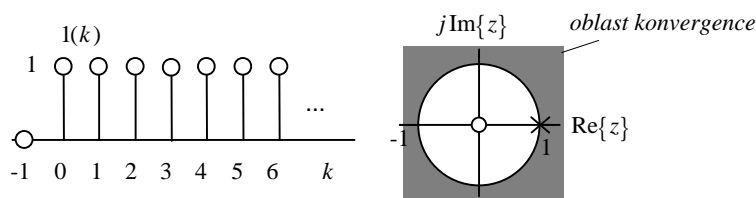
Konverguje pro všechna $z \neq 0$. Oblastí konvergence je tedy celá komplexní rovina s výjimkou počátku. Z-obraz má trojnásobný pól v nule.



Obr.6.32. Posunutý jednotkový impuls se změněným měřítkem a rozložení nulových bodů a pólů jeho z-obrazu.

$$c) S(z) = \sum_{k=0}^{\infty} 1(k)z^{-k} = \sum_{k=0}^{\infty} z^{-k} = \left\| |z^{-1}| < 1 \right\| = \frac{1}{1-z^{-1}} = \frac{z}{z-1}.$$

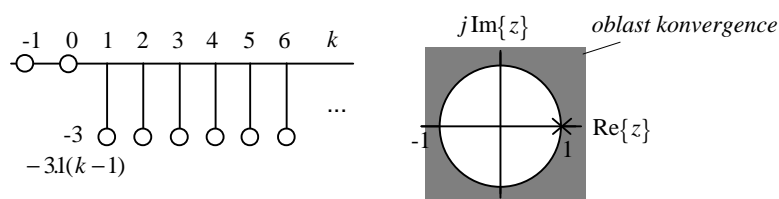
Konverguje pro všechna $|z| > 1$. Oblastí konvergence je tedy prostor v komplexní rovině vně jednotkového kruhu opsaného kolem počátku. Z-obraz má jeden nulový bod $z_0 = 0$ a jeden pól $z_p = 1$.



Obr.6.33. Jednotkový skok a rozložení nulových bodů a pólů jeho z-obrazu.

$$d) S(z) = -3 \sum_{k=0}^{\infty} 1(k-1)z^{-k} = -3 \sum_{k=1}^{\infty} z^{-k} = \left\| |z^{-1}| < 1 \right\| = -3 \frac{z^{-1}}{1-z^{-1}} = \frac{-3}{z-1}.$$

Konverguje pro všechna $|z| > 1$. Oblastí konvergence je tedy prostor v komplexní rovině vně jednotkového kruhu opsaného kolem počátku. Z-obraz nemá nulový bod, má jeden pól $z_p = 1$.



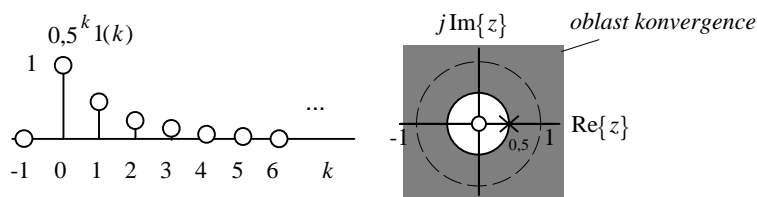
Obr.6.34. Modifikovaný jednotkový skok a rozložení nulových bodů a pólů jeho z- obrazu.

& Poznátky z příkladů:

- Násobení signálu konstantou nemá vliv na rozložení nulových bodů a pólů ani na oblast konvergence.
- Posouvání vzorků signálu má vliv na vznik či zánik nulových bodů a pólů v počátku (pro $z = 0$).

$$e) S(z) = \sum_{k=0}^{\infty} 0,5^k z^{-k} = \sum_{k=0}^{\infty} (0,5z^{-1})^k = \left| 0,5z^{-1} \right| < 1 \Rightarrow \frac{1}{1-0,5z^{-1}} = \frac{z}{z-0,5}.$$

Konverguje pro všechna $|z| > 0,5$. Oblast konvergence je tedy prostor v komplexní rovině vně kruhu o poloměru 0,5 opsaného kolem počátku. Z-obraz má jeden nulový bod $z_0 = 0$ a jeden pól $z_p = 0,5$.



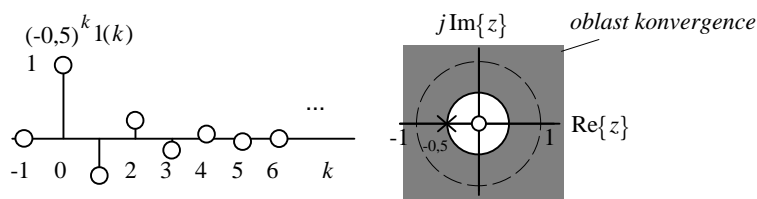
Obr.6.35. Signál typu $0,5^k$ a rozložení nulových bodů a pólů jeho z-obrazu.

& Poznátka z příkladu:

- Póly signálu nesmí ležet v konvergenční oblasti z-obrazu, neboť v pólech je komplexní funkce $S(z)$ singulární (diverguje). Oblast konvergence mocninné řady je vymezena kruhem se středem v počátku. Na hranici tohoto kruhu leží pól o největším modulu.

$$f) S(z) = \sum_{k=0}^{\infty} (-0,5)^k z^{-k} = \sum_{k=0}^{\infty} (-0,5z^{-1})^k = \left| -0,5z^{-1} \right| < 1 \Rightarrow \frac{1}{1+0,5z^{-1}} = \frac{z}{z+0,5}.$$

Konverguje pro všechna $|z| > 0,5$. Oblast konvergence je stejná jako u signálu e). Z-obraz má jeden nulový bod $z_0 = 0$ a jeden pól $z_p = -0,5$.



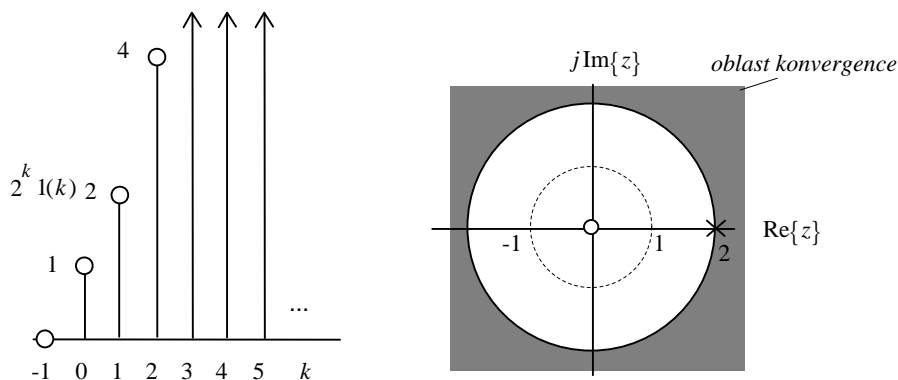
Obr.6.36. Signál typu $(-0,5)^k$ a rozložení nulových bodů a pólů jeho z-obrazu.

& Poznatek z příkladu:

- Argument pólu (zde p radiánů) má vliv na „rozházení“ vzorků (zde cyklická změna znaménka), modul pólu (zde 0,5) na „tendenci“ (signál zaniká).

$$g) S(z) = \sum_{k=0}^{\infty} 2^k z^{-k} = \sum_{k=0}^{\infty} (2z^{-1})^k = \left| 2z^{-1} \right| < 1 \Rightarrow \frac{1}{1-2z^{-1}} = \frac{z}{z-2}.$$

Konverguje pro všechna $|z| > 2$. Oblast konvergence je tedy prostor v komplexní rovině vně kruhu o poloměru 2 opsaného kolem počátku. Z-obraz má jeden nulový bod $z_0 = 0$ a jeden pól $z_p = 2$.



Obr.6.37. Signál typu 2^k a rozložení nulových bodů a pólů jeho z -obrazu

& Poznátka z příkladů (zobecnění):

- Je-li modul pólu menší než 1, pak
 - pól leží uvnitř jednotkové kružnice
 - signál konverguje k nule, zaniká
- Je-li modul pólu větší než 1, pak
 - pól leží vně jednotkové kružnice
 - signál postupně roste nade všechny meze, diverguje
- Je-li modul pólu jedna, pak
 - pól leží na jednotkové kružnici
 - signál konverguje k hodnotě různé od nuly, je-li argument pólu nula
 - signál osciluje, je-li argument pólu π radiánů.

Uvedené platí pro z -obrazy s jedním pólem, v případě více pólů je třeba určitého zpřesnění.

- Obsahuje-li signál konečný počet vzorků N , pak se jeho z -obraz dá upravit na takový tvar, že obsahuje pouze $(N+1)$ - násobný pól v nule a žádné jiné póly.

r 6.66. Podle slovníku transformace z platí relace (viz příloha)

$$a^k \sin(bk + j) \mathfrak{S} \frac{z[z \sin j + a \sin(b-j)]}{z^2 - 2za \cos b + a^2}, \quad |z| > a;$$

$$a^k \cos(bk + j) \mathfrak{S} \frac{z[z \cos j - a \cos(b-j)]}{z^2 - 2za \cos b + a^2}, \quad |z| > a.$$

Načrtněte rozložení nulových bodů a pólů z -obrazů těchto signálů pro tyto parametry:

$j = 0;$

$a = 0,5; 1; 2;$

$b = \frac{2p}{10}; \frac{2p}{4}; \frac{2p}{2}.$

p Řešení:

Řešení provedeme nejprve obecně, pak provedeme diskusi pro konkrétní hodnoty.

Póly vycházejí stejně pro „sinovou“ i „kosinovou“ posloupnost:

$$z^2 - 2za \cos b + a^2 = 0 \Rightarrow z_{p1,2} = \frac{2a \cos b \pm \sqrt{4a^2 \cos^2 b - 4a^2}}{2} = a \cos b \pm ja \sin b = ae^{\pm jb}.$$

Nulové body: - „sinová“ posloupnost

$$z_{01} = 0,$$

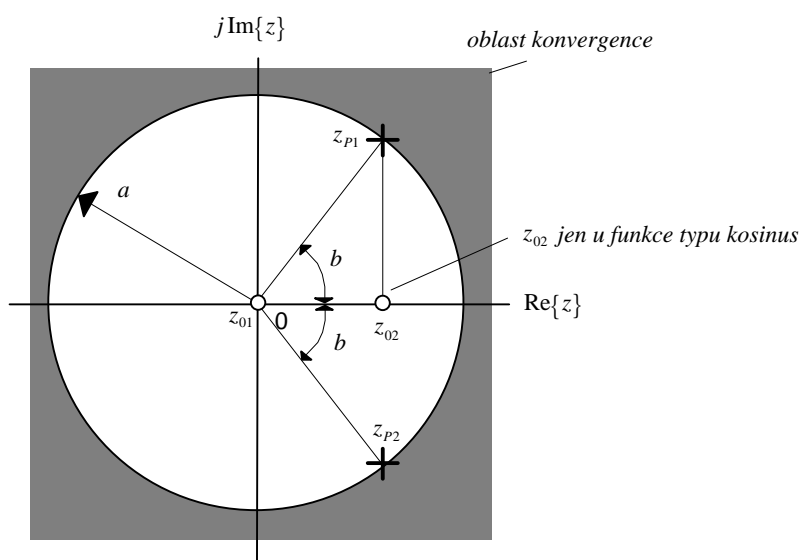
$$z_{02} = -\frac{a \sin(b-j)}{\sin j}; \text{ pro } j = 0 \text{ tento nulový bod zanikne.}$$

Nulové body: - „kosinová“ posloupnost

$$z_{01} = 0,$$

$$z_{02} = -\frac{a \cos(b-j)}{\cos j}; \text{ pro } j = 0: z_{02} = a \cos b.$$

Z hlediska rozložení nulových bodů a pólů se oba signály liší pouze v nulovém bodu z_{02} .



Obr.6.38. Rozložení nulových bodů a pólů zobecněného diskrétního harmonického signálu.

Uvažování konkrétních hodnot parametrů signálů:

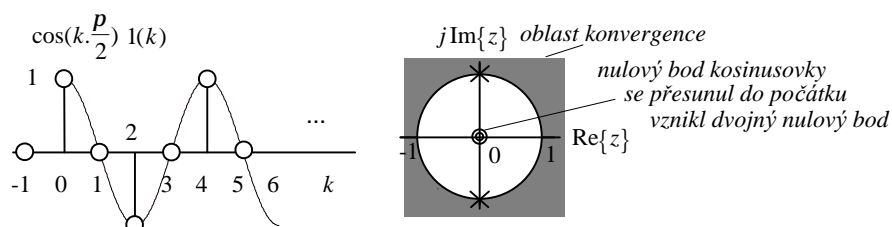
Pro $a = 0,5$ budou oba póly uvnitř jednotkové kružnice, signály budou exponenciálně tlumeny a budou konvergovat k nule.

Pro $a = 1$ budou oba póly ležet na jednotkové kružnici, signály budou harmonické (nezanikající ani nedivergující, budou oscilovat).

Pro $a = 2$ budou oba póly ležet vně jednotkové kružnice, signály budou exponenciálně divergovat.

Parametr $b = \frac{2p}{10}; \frac{2p}{4}; \frac{2p}{2}$ udává nepřímou počet vzorků na 1 periodu harmonického signálu (10, 4, 2).

Například pro $j = 0, a = 1, b = \frac{2p}{4} = \frac{p}{2}$ bude „kosinový“ signál vykazovat 4 vzorky na 1 periodu a nulový bod z_{02} se přesune do počátku, kde už je nulový bod z_{01} . Vznikne tak dvojný nulový bod.

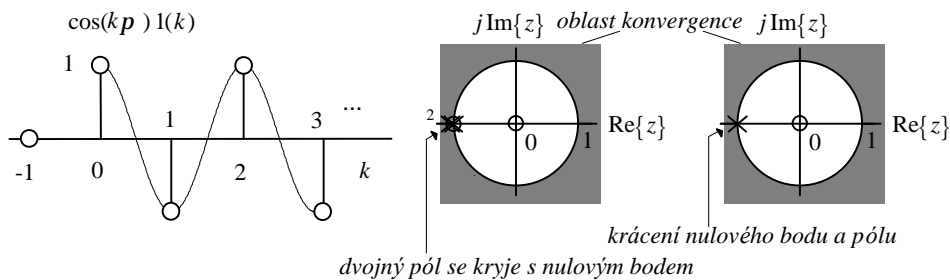


Obr.6.39. Harmonický signál se 4 vzorky na periodu a rozložení nulových bodů a pólů jeho z -obrazu.

Pro $j = 0$, $a = 1$, $b = \frac{2p}{2} = p$ bude signál vykazovat pouze 2 vzorky na 1 periodu. Pak póly $z_{p1,2}$ splynou v dvojný pól -1 . „Kosinová“ posloupnost bude mít nulové body $z_{01} = 0$, $z_{02} = -1$. Nulový bod $z_{02} = -1$ se krátí s jedním z pólů $z_{p1,2} = -1$:

$$a^k \cos(bk + j) \Big|_{a=1, b=p, j=0} = \cos pk = (-1)^k \cdot \frac{z[z \cos j - a \cos(b-j)]}{z^2 - 2za \cos b + a^2} \Big|_{a=1, b=p, j=0} =$$

$$= \frac{z[z - \cos p]}{z^2 - 2z \cos p + 1} = \frac{z[z+1]}{z^2 + 2z + 1} = \frac{z(z+1)}{(z+1)^2} = \left| \text{krácení nulového bodu a pole} \right| = \frac{z}{z+1}.$$



Obr.6.40. Harmonický signál se 2 vzorky na periodu a rozložení nulových bodů a pólů jeho z -obrazu.

r 6.67. Metodou rozkladu na parciální zlomky určete signál $s(k)$, známe-li jeho z -obraz

$$S(z) = \frac{z-1}{z^2 + 0,5z - 0,5}.$$

p Řešení:

$$S(z) = \frac{z-1}{z^2 + 0,5z - 0,5} = \frac{z-1}{(z+1)(z-0,5)} = \frac{A}{z+1} + \frac{B}{z-0,5}.$$

Konstanty A a B můžeme určit různými způsoby, např. opětným převodem na společného jmenovatele a porovnáním čitatele s původním tvarem čitatele:

$$S(z) = \frac{z-1}{(z+1)(z-0,5)} = \frac{A}{z+1} + \frac{B}{z-0,5} = \frac{A(z-0,5) + B(z+1)}{(z+1)(z-0,5)} = \frac{(A+B)z - 0,5A + B}{(z+1)(z-0,5)} \Rightarrow$$

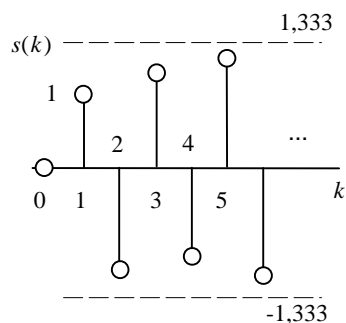
$$A+B=1, \quad -0,5A+B=-1 \Rightarrow A=\frac{4}{3}, B=-\frac{1}{3}.$$

Proto

$$S(z) = \frac{4}{3} \frac{1}{z+1} - \frac{1}{3} \frac{1}{z-0,5} \xrightarrow{\text{slovník transformace } z} s(k) = \frac{4}{3} (-1)^{k-1} \underline{1}(k-1) - \frac{1}{3} 0,5^{k-1} \underline{1}(k-1) =$$

$$= \frac{4(-1)^{k-1} - 0,5^{k-1}}{3} \underline{1}(k-1).$$

k	0	1	2	3	4	...
$s(k)$	0	1	-1,5	1,25	-1,375	...



Obr.6.41. Výsledný signál.

- K rozkladu z-obrazu na parciální zlomky můžeme použít i MATLABu:

```
a=[1 0.5 -0.5];b=[1 -1];           % zadání vektoru jmenovatele a čitatele z- obrazu
[r,p,k]=residue(b,a)                % výpočet vektorů reziduí(konstant typu A a B u zlomků),
                                     pólů a zbytkového členu
```

```
r =
    1.3333
   -0.3333
p =
   -1.0000
    0.5000
k =
    []
```

Interpretace výsledku:

$$S(z) = \frac{z-1}{1 \cdot z^2 + 0,5z - 0,5} = \frac{1,3333}{z - (-1)} + \frac{(-0,3333)}{z - 0,5} + 0.$$

V případě že by polynom v čitateli byl stejného nebo vyššího řádu než ve jmenovateli, objeví se zbytkový člen ve tvaru polynomu.

K výpočtu kořenů polynomu z jeho koeficientů slouží příkaz ROOTS, k výpočtu koeficientů polynomu z jeho kořenů pak příkaz POLY (pokračování předchozího programu):

```

:
koreny=roots(a)
koreny =
   -1.0000
    0.5000
jmenovatel=poly(koreny)
jmenovatel =
    1.0000    0.5000   -0.5000
```

r 6.68. Metodou postupného dělení vypočtete vzorky signálu $s(k)$ z př.6.67, známe-li jeho z -obraz

$$S(z) = \frac{z-1}{z^2 + 0,5z - 0,5}.$$

p Řešení:

$$\begin{array}{r} (z-1):(z^2 + 0,5z - 0,5) = 0 \cdot z^0 + 1 \cdot z^{-1} \textcircled{-1,5}z^{-2} + \textcircled{1,25}z^{-3} - \textcircled{1,375}z^{-4} \dots \\ \underline{-(z + 0,5 - 0,5z^{-1})} \\ \textcircled{-1,5} + 0,5z^{-1} \\ \underline{-(-1,5 - 0,75z^{-1} + 0,75z^{-2})} \\ \textcircled{1,25}z^{-1} - 0,75z^{-2} \\ \underline{-(1,25z^{-1} + 0,625z^{-2} - 0,625z^{-3})} \\ \textcircled{-1,375}z^{-2} + 0,625z^{-3} \\ \mathbf{M} \end{array}$$

r 6.69. Nalezněte signál $s(k)$ z jeho z -obrazu z př.6.68

$$S(z) = \frac{z-1}{z^2 + 0,5z - 0,5}$$

metodou reziduové věty (vzorce 6.124 a 6.125).

p Řešení:

$$s(k) = \frac{1}{2\pi j} \oint_c S(z) z^{k-1} dz = \sum_{\text{v polech } S(z) z^{k-1}} \text{res}\{S(z) z^{k-1}\};$$

$$S(z) z^{k-1} = \frac{z-1}{(z+1)(z-0,5)} z^{k-1}.$$

Póly:

$$z_{p1} = -1, \quad z_{p2} = 0,5.$$

Pro $k = 0$ přibude další pól: $z^{-1} = \frac{1}{z} \Rightarrow z_{p3} = 0$.

Výpočet reziduí (viz teorie funkcí komplexní proměnné).

Pro $k \neq 0$:

$$\text{res}\{S(z) z^{k-1}\} \Big|_{z_{p1}=-1} = \lim_{z \rightarrow -1} \left\{ (z+1) S(z) z^{k-1} \right\} = \lim_{z \rightarrow -1} \left\{ (z+1) \frac{z-1}{(z+1)(z-0,5)} z^{k-1} \right\} =$$

$$\frac{-1-1}{-1-0,5} (-1)^{k-1} = \frac{4}{3} (-1)^{k-1};$$

$$\text{res}\{S(z) z^{k-1}\} \Big|_{z_{p2}=0,5} = \lim_{z \rightarrow 0,5} \left\{ (z-0,5) S(z) z^{k-1} \right\} = \lim_{z \rightarrow 0,5} \left\{ (z-0,5) \frac{z-1}{(z+1)(z-0,5)} z^{k-1} \right\} =$$

$$\frac{0,5-1}{0,5+1} 0,5^{k-1} = -\frac{1}{3} 0,5^{k-1}.$$

Pro $k = 0$:

$$\operatorname{res}\left\{S(z)z^{-1}\right\}\Big|_{z,p_3=0} = \lim_{z \rightarrow 0}\left\{zS(z)z^{-1}\right\} = \lim_{z \rightarrow 0}\left\{\frac{z-1}{(z+1)(z-0,5)}\right\} = \frac{-1}{1 \cdot (-0,5)} = 2.$$

Proto:

$$s(k) = \frac{4}{3}(-1)^{k-1} - \frac{1}{3}0,5^{k-1} \text{ pro } k = 1, 2, 3, \dots$$

$$s(k) = \frac{4}{3}(-1)^{k-1} - \frac{1}{3}0,5^{k-1} + 2 = 0 \text{ pro } k = 0.$$

Tento výsledek je v souladu s výsledkem př.6.67.

r 6.70. Pomocí transformace z určete konvoluci dvou signálů

$$s_1(k) = (-1)^k 1(k) \text{ a } s_2(k) = 0,5^k 1(k).$$

p Řešení:

$$s_1(k) \mathfrak{S} S_1(z) = \frac{z}{z+1};$$

$$s_2(k) \mathfrak{S} S_2(z) = \frac{z}{z-0,5};$$

$$s_1(k) * s_2(k) \mathfrak{S} S_1(z)S_2(z) = \frac{z}{z+1} \frac{z}{z-0,5} = z \frac{z}{(z+1)(z-0,5)} = z \left[\frac{A}{z+1} + \frac{B}{z-0,5} \right];$$

$$A = \frac{2}{3}, B = \frac{1}{3} \Rightarrow$$

$$S_1(z)S_2(z) = \frac{2}{3} \frac{z}{z+1} + \frac{1}{3} \frac{z}{z-0,5} \mathfrak{S} s_1(k)s_2(k) = \frac{2}{3}(-1)^k + \frac{1}{3}0,5^k.$$

r 6.71. Známe z -obraz signálu $s(k)$

$$S(z) = 0,866 \frac{z(z-1,0336)}{z^2 - 1,4562z + 0,81}$$

Je třeba určit spektrální funkci signálu a jeho energii.

p Řešení:

$$\mathfrak{S}(\bar{w}) = S(z) \Big|_{z=e^{j\bar{w}}} = 0,866 \frac{e^{j\bar{w}}(e^{j\bar{w}} - 1,0336)}{e^{j2\bar{w}} - 1,4562e^{j\bar{w}} + 0,81}.$$

Amplitudové a fázové spektrum získáme buď vykreslením kmitočtové závislosti modulu a argumentu spektrální funkce, nebo přímo speciální funkcí v MATLABu. Oba způsoby jsou naznačeny níže.

• Vykreslení kmitočtové závislosti z odvozeného vzorce:

$$f=0:0.5/500:0.5;$$

$$w=2*pi*f;$$

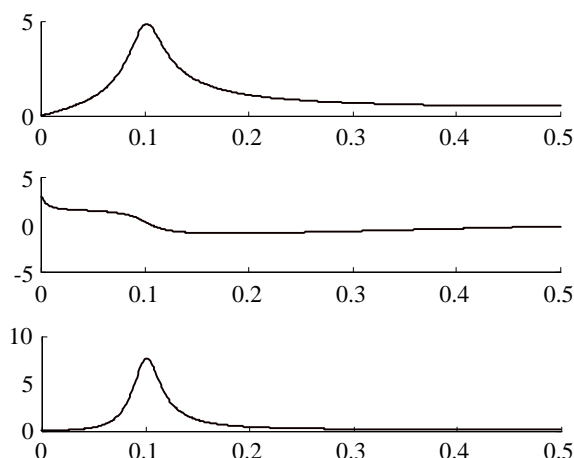
$$pom=\exp(j*w);$$

```
S=0.866*pom.*(pom-1.0336)./(pom.^2-1.4562*pom+0.81);
modul=abs(S);faze=phase(S);
subplot(311);plot(f,modul)
subplot(312);plot(f,faze)
```

Z modulového spektra můžeme spočítat jednostrannou spektrální hustotu energie a její integraci celkovou energii signálu:

:

```
L=modul.^2/pi;
subplot(313);plot(f,L)
W=trapez(L)*pi/500
W =
.. 2.5049
```



Obr.6.42 Výstup z MATLABu, obrázky shora dolů: modulové spektrum signálu, fázové spektrum, jednostranná spektrální hustota energie. Na vodorovnou osu je vyneseno normovaný kmitočet.

Vykreslení kmitočtové závislosti pomocí funkce **FREQZ**:

Nejprve upravíme z -obraz na tvar, z něhož budou zřejmé vektory jmenovatele a čitatele a a b nutné pro příkaz **FREQZ**:

$$S(z) = \frac{0,866 - 0,895z^{-1}}{1 - 1,4562z^{-1} + 0,81z^{-2}}$$

:

```
a=[1 -1.4562 0.81];b=[0.866 -0.895];
[H,F]=freqz(b,a,500,1);
subplot(211);plot(F,abs(H))
subplot(212);plot(F,phase(H))
```

Získáme stejné obrázky jako v předchozím případě.

Pro úplnost zjistíme, jaký signál jsme vlastně analyzovali.

$$S(z) = z \frac{0,866z - 0,895}{z^2 - 1,4562z + 0,81}$$

Provedeme rozklad zlomku na pravé straně na parciální zlomky, např. pomocí MATLABu:

:

```
a=[1 -1.4562 0.81];b=[0.866 -0.895];
```

```
[r,p,k]=residue(b,a)
```

```
r =
```

```
0.4330 + 0.2500i
```

```
0.4330 - 0.2500i
```

```
p =
```

```
0.7281 + 0.5290i
```

```
0.7281 - 0.5290i
```

```
k =
```

```
[]
```

neboli

$$S(z) = z \left[\frac{0,433 + j0,25}{z - 0,7281 - j0,529} + \frac{0,433 - j0,25}{z - 0,7281 + j0,529} \right] \xrightarrow{\text{slovník}}$$

$$s(k) = (0,433 + j0,25)(0,7281 + j0,529)^k + (0,433 - j0,25)(0,7281 - j0,529)^k =$$

$$= (0,433 + j0,25)0,9^k e^{jk0,2p} + (0,433 - j0,25)0,9^k e^{-jk0,2p} =$$

$$= 0,433 \cdot 0,9^k \cdot 2 \cos(0,2kp) - j0,25 \cdot 2j \sin(0,2kp) = 0,9^k \cos\left(0,2kp + \frac{p}{6}\right).$$

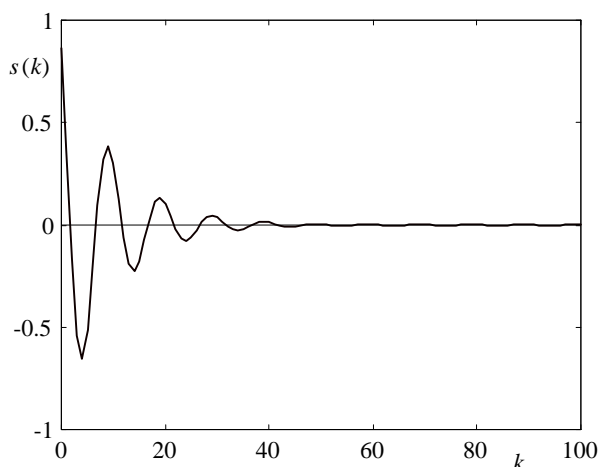
Pomocí MATLABu spočítáme prvních 100 vzorků signálu a jeho energii:

:

```
k=0:100;
```

```
s=0.9.^k.*cos(k*0.2*pi+pi/6);
```

```
plot(k,s)
```



Obr.6.43. Výsledný signál.

:

w=sum(s.^2)

w =

2.5051

r 6.72. Určete signál $s(k)$ z př.6.70 pomocí algoritmu DFT z jeho z -obrazu

$$S(z) = 0,866 \frac{z(z - 1.0336)}{z^2 - 1,4562z + 0,81}$$

p Řešení:

Ze z -obrazu určíme spektrální funkci. Inverzní DFT pak z vzorků spektrální funkce zjistíme vzorky signálu.

: Řešení pomocí MATLABu:

a=[1 -1.4562 0.81];b=[0.866 -0.895]; % definice vektorů jmenovatele a čitatele z - obrazu

[H,w]=freqz(b,a,500,'whole'); % výpočet 500 vzorků spektrální funkce H v celém rozsahu normovaného kmitočtu w od 0 do 2π

s=real(ifft(H)); % výpočet vzorků signálu z vzorků jeho spektrální funkce

plot(s(1:100)) % vykreslení prvních 100 vzorků signálu

Získáme opět graf jako na obrázku 6.43.